



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 6 квітня 2016 р. № 270
Київ

Про затвердження Порядку надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток

Відповідно до частини першої статті 58 Закону України “Про державну службу” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток, що додається.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 27 квітня 1994 р. № 250 “Про порядок і умови надання державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування додаткових оплачуваних відпусток” (ЗП України, 1994 р., № 8, ст. 202) у частині надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток.

3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 551 “Про затвердження Порядку надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 47, ст. 1836).

4. Ця постанова набирає чинності одночасно із Законом України від 10 грудня 2015 р. № 889-VIII “Про державну службу”.

Прем'єр-міністр України

А.ЯЦЕНЮК

Інд. 73

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 квітня 2016 р. № 270

ПОРЯДОК
надання державним службовцям додаткових оплачуваних
відпусток

1. Цей Порядок визначає механізм надання додаткових оплачуваних відпусток (далі - додаткова відпустка) державним службовцям.

2. Державним службовцям, які мають стаж державної служби понад п'ять років, надається додаткова відпустка тривалістю один календарний день. Починаючи з шостого року стажу державної служби ця відпустка збільшується на один календарний день за кожний наступний рік. Тривалість додаткової відпустки не може перевищувати 15 календарних днів.

3. Додаткова відпустка конкретної тривалості надається державним службовцям після досягнення відповідного стажу державної служби.

4. Додаткова відпустка, яка надається державним службовцям, належить до щорічних відпусток.

У перший рік державної служби в державному органі державному службовцю, який має стаж такої служби понад п'ять років, додаткова відпустка надається після закінчення шести місяців безперервної служби в цьому органі, якщо інше не передбачено законодавством.

5. Додаткова відпустка надається державним службовцям одночасно із щорічною основною оплачуваною відпусткою або окремо від неї за згодою між державним службовцем і керівником державної служби в державному органі відповідно до затвердженого графіка відпусток.

6. Додаткову відпустку на прохання державного службовця може бути поділено на частини будь-якої тривалості.

Невикористана додаткова відпустка чи її частина надається державному службовцю у будь-який час відповідного року чи приєднується до відпустки у наступному році.

За згодою між державним службовцем і керівником державної служби в державному органі додаткові відпустки за попередній і поточний періоди можуть бути надані одночасно.

7. Додаткова відпустка переноситься на інший період або продовжується у разі:

тимчасової непрацездатності державного службовця, засвідченої в установленому порядку;

відкликання із додаткової відпустки для виконання невідкладних завдань;

виконання державним службовцем державних або громадських обов'язків, якщо згідно із законодавством службовець підлягає звільненню на час виконання ним таких обов'язків від основної роботи із збереженням заробітної плати;

настання строку відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами;

збігу додаткової відпустки з відпусткою у зв'язку з навчанням.

У разі перенесення додаткової відпустки строк її надання погоджується державним службовцем з його безпосереднім керівником. Якщо причини, що зумовили перенесення додаткової відпустки на інший період, настали під час її використання, невикористана частина додаткової відпустки надається після закінчення дії таких причин або переноситься за згодою

між державним службовцем і його безпосереднім керівником на інший період.

8. Забороняється ненадання додаткових відпусток повної тривалості протягом двох років підряд.

9. За бажанням державного службовця у разі його звільнення (крім звільнення за порушення трудової дисципліни) йому має бути надано невикористану відпустку в році звільнення з подальшим звільненням. Датою звільнення в цьому разі є останній день відпустки.

Під час звільнення державного службовця йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні додаткової відпустки.

10. За бажанням державного службовця додаткова відпустка або її частина може бути замінена грошовою компенсацією.

11. Додаткова відпустка не надається державному службовцю за час перебування:

у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

у відпустках без збереження заробітної плати:

у разі, коли дитина потребує домашнього догляду (тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше ніж до досягнення дитиною шестирічного віку);

у разі, коли дитина хвора на цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), не більш як до досягнення дитиною шістнадцятирічного віку;

у разі, коли дитині встановлено категорію “дитина-інвалід підгрупи А” (до досягнення дитиною вісімнадцятирічного віку).

Додаткова відпустка не надається державному службовцю за час навчання у навчальному закладі, установі, організації незалежно від форми власності, що має право надавати освітні послуги, зокрема за кордоном, для підвищення рівня професійної компетентності з відривом від виробництва.

12. Державному службовцю, який відповідно до статті 35 Закону України від 16 грудня 1993 р. № 3723-ХІІ “Про державну службу” за стаж державної служби:

12 років набув право на отримання додаткової відпустки тривалістю 9 календарних днів, додатковий день надається після наступних двох років державної служби;

13 років набув право на отримання додаткової відпустки тривалістю 11 календарних днів, додатковий день надається після наступних трьох років державної служби;

14 років набув право на отримання додаткової відпустки тривалістю 13 календарних днів, додатковий день надається після наступних чотирьох років державної служби.

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 13.04.2016 — № 70
- **Офіційний вісник України** від 22.04.2016 — 2016 р., № 30